

ՀՀ ԿԱ պետական եկամուտների կոմիտե
Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 12/1

10 մարտի 2017թ.

Քննարկվեց «Ծիրան Մարկետ» ՍՊԸ գանգատը ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտի և ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 23.01.2017թ. թիվ 005012 որոշման դեմ:

«Ծիրան Մարկետ» ՍՊԸ գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտը և դրա հիման վրա ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի կողմից 23.01.2017թ. կայացված թիվ 005012 որոշումը չեն բխում ՀՀ օրենսդրության նպատակներից ու իրավակարգավորումներից, ընդունվել են ոլորտը կարգավորող նորմատիվ իրավական ակտերի խախտումներով և ենթակա են վերացման, հետևյալ հիմնավորումներով.

Գանգատում բերված են ՀՀ Սահմանադրության 5-րդ հոդվածի, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի, «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հավելվածի 1.3 և 1.4 կետերի դրույթները:

Այս իրավակարգավորումները վերլուծելով իրենց ամբողջության մեջ, հանգում ենք այն հետևության, որ ինչպես պետական մարմնի կողմից իրականացվող ցանկացած գործունեություն, վարույթ, այնպես էլ հսկիչ գնման ամբողջ գործընթացը, սկսած հանձնարարագրի ընդունմանը անմիջապես նախորդող գործողություններից ու հիմքերից, պետք է իրականացվի բացառապես օրենքով նախատեսված կարգով, ընդ որում համապատասխան հիմքերի առկայությունը հանձնարարագրում նախատեսված լինելը հնարավորություն է ընձեռում անհրաժեշտության դեպքում պարզելու այդ հիմքերի համար բավարար պայմանների առկայության կամ բացակայության, հետևաբար նաև վարչական մարմինների գործողությունների իրավաչափության, կամ վարչական վարույթի օրինական լինելու հանգամանքները:

Մինչդեռ, վարչական մարմինը խախտել է ՀՀ օրենսդրության պահանջները, և ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ խոշոր հարկ վճարողների հարկային տեսչության պետի կողմից 08.12.2016թ. ընդունված թիվ 2227430 հանձնարարագրում խոսք անգամ չկա հսկիչ գնում իրականացնելու հիմքերի մասին, ինչն արդեն իսկ խոսում է հսկիչ գնման ընթացակարգի խախտման և անօրինական լինելու մասին:

Անդրադառնալով 21.12.2016թ. ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի կողմից ընդունված թիվ 1110406 հանձնարարագրի շրջանակներում «Ծիրան Մարկետ» ՍՊԸ-ում, հանձնարարագրում նշված հասցեներում իրականացված հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման ճշտության ստուգմանը, հարկ է նշել, որ բովանդակային առումով ոչ մի ստուգում էլ տեղի չի ունեցել, վերջինս բավարարվել է ընդամենը Ակտը (ինչպես նաև նախագիծը), կազմելով:

Այս առումով հարկ է նաև նշել, որ թիվ 1110406 հանձնարարագրում, որպես ստուգման իրականացման վայր, նշված են ք.Երևան, Շինարարների 15 15, 15 157, Սարկավազի 141/5, Մ.Խորենացի 47, Հր.Քոչար 2ա հասցեները, սակայն վարչական մարմնի ոչ մի ներկայացուցիչ նշված հասցեներում, սույն հանձնարարագրի շրջանակներում որևէ ստուգում չի իրականացրել:

Օրենսդիրը վարչական մարմնին հնարավորություն է ընձեռել «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի 3-րդ կետով

նախատեսված ուսումնասիրությունը անցկացնել հարկային մարմնի գրասենյակում, սակայն հայցվորի մոտ իրականացված ստուգումը այդ տեսակների մեջ չի մտնում:

Գանգատում բերված են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերի, «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի դրույթները:

Վիճարկվող վարչական ակտի ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ վարչական մարմինը խախտել է նաև այս իրավանորմերի դրույթները, Ակտում որևէ խոսք անգամ չկա կատարված խախտման, կատարման ժամկետների մասին, և ընդհանրապես, Ակտում բացակայում է պատճառաբանական մասը, ինչի փոխարեն վարչական մարմինը բավարարվել է միայն իրավական հիմքեր նշելով և հղում է կատարել հսկիչ գնման վերաբերյալ թիվ 2227430 արձանագրությանը, ինչը չի բխում ՀՀ օրենսդրության պահանջներից, և ևս մեկ անգամ ապացուցում է վարչական մարմնի կողմից բազմակողմանի, լրիվ ու օբյեկտիվ ստուգում չիրականացնելու և վիճարկվող վարչական ակտի ոչ իրավաչափ լինելու հանգամանքը:

Վարչական մարմինը ստուգման ժամանակ որևէ ուշադրություն չի դարձրել այն հանգամանքի վրա, որ 10.12.2016թ. կազմված թիվ 2227430 արձանագրության մեջ նշված հսկիչ գնում կատարած աշխատակիցներից 3-ը՝ Սոնա Ղուկասյանը, Նազիկ Հարությունյանը և Սոֆիկ Կարապետյանը ընդգրկված չեն 08.12.2016թ. ընդունված թիվ 2227430 հանձնարարագրում և որևէ իրավունք չունեն այդ հանձնարարագրի շրջանակներում մասնակցել հսկիչ գնման գործընթացին:

Ընկերությունը փոստային առաքման միջոցով հսկիչ գնման հետ կապված փաստաթղթերը 13.12.2016թ. ստանալուց հետո է հանկարծ պարզել, որ իրականում առկա է ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի կողմից 09.12.2016թ. ընդունված հրաման, որով վերջինս հիշյալ աշխատակիցներին ներգրավել է հսկիչ գնման գործընթացում:

«ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի, նույն օրենքի 2-րդ հավելվածի 1.4 կետի դրույթները համադրելով այս փաստական հանգամանքների հետ, հանգում ենք այն հետևության, որ նշված աշխատակիցները բոլոր դեպքերում որևէ իրավունք չունեն մասնակցելու հսկիչ գնմանը, քանի որ գոյություն չունի որևէ իրավական ակտ, որը թույլ կտա վարչական մարմնին հրամանի միջոցով ավելացնել հսկիչ գնմանը մասնակցող աշխատակիցների թիվը: Հետևաբար այդ աշխատակիցների կողմից կատարված հսկիչ գնման արդյունքները վարչական մարմինը որևէ իրավունք չունի հիմք ընդունել ու դնել Ակտի հիմքում:

Հանձնարարագրում նշված աշխատակիցների փոփոխության վերաբերյալ «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքում գոյություն ունի ընդամենը մեկ իրավակարգավորում, որը նախատեսված է 3-րդ հոդվածի 2-րդ կետով:

Նշված իրավանորմերի վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ այս դեպքում նախ խոսքը վերաբերվում է ստուգումներին, իսկ հսկիչ գնումը ստուգում չէ, ապա նաև, որ անհրաժեշտ է, որ տեղի ունենա ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձի փոխարինում, ընդ որում միայն ծառայողական պարտականությունները կատարելու անհնարինության պատճառով, այլ ոչ թե այդ աշխատակիցների թվի ավելացում, և որ այդ մասին տեղեկավարող սուբյեկտը պետք է ծանուցվի սույն հոդվածով սահմանված կարգով:

Ավելորդ չէ նշել, որ տվյալ պարագայում ընկերությունը ոչ հսկիչ գնում կատարելուց առաջ և ոչ էլ հսկիչ գնում կատարելուց հետո այդ մասին չի ծանուցվել: Ընդ որում այդ փաստը արձանագրված է նաև 10.12.2016թ. թիվ 2227430 արձանագրությամբ, որում

հստակ նշված է, որ տեսուչները ներկայացրել են ծառայողական վկայականներ և հանձնարարագիր, և ոչ մի խոսք անգամ չկա այդ հրամանի մասին:

Հարկ է նաև նշել, որ այդ հրամանի հետագայում հայտնվելը խնդրահարույց է նաև դրա արժանահավատության տեսանկյունից՝ այդ հրամանի իրականում հսկիչ գնում կատարելուց առաջ ընդունված լինելու տեսանկյունից, քանի որ համապատասխան հանձնարարագիրն ընդունվել է 08.12.2016թ., հսկիչ գնումն իրականացվել է 10.12.2016թ., և եթե իրոք այդ աշխատակիցներն ընդգրկվել էին հանձնարարգրում, ապա ինչն էր խանգարում այդ մարդկանց ներառել հանձնարարագրի մեջ, այլ ոչ թե ընդունել նոր հրաման:

Պետք է նշել նաև, որ վարչական մարմինը ոչ մի ուշադրություն չի դարձրել նաև ընկերության համապատասխան աշխատակիցների կողմից տեղում կազմված արձանագրությունների մեջ արված գրառումներին, որով նրանք իրենց անհամաձայնությունն են հայտնել այդ արձանագրությունների մեջ առկա փաստերի հետ, պնդելով, որ իրենց կողմից տրամադրվել են համապատասխան կտրոնները:

Հարկ է անդրադառնալ նաև վարչական մարմին կողմից թույլ տրված ևս մեկ խախտմանը:

«Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 2-րդ մասի դրույթների վերլուծությունը թույլ է տալիս հանգել այն հետևության, որ որպեսզի արարքը համապատասխանի նշված հոդվածի 2-րդ և 3-րդ պարբերություններով նախատեսված հատկանիշներին, անհրաժեշտ է հետևյալ պայմանների համաժամանակյա առկայությունը:

Ակնհայտ է, որ օրենսդիրը «Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 2-րդ և 3-րդ պարբերություններով նախատեսված պատասխանատվության միջոցների կիրառման համար որպես ելակետային տվյալ է ընդունում առաջին պարբերությամբ նախատեսված խախտումը, այն է՝ այն 1-ին խախտումը, որի համար տնտեսվարող սուբյեկտը ենթարկվել է պատասխանատվության տուգանքի տեսքով 150.000 դրամի չափով:

Վարչական մարմինը սխալ է մեկնաբանել ու կիրառել սույն հոդվածի դրույթները, վիճարկվող վարչական ակտով ընկերությանը ենթարկելով պատասխանատվության 2.778.739 դրամի չափով այն հիմքով, որ կատարված իրավախախտումը համապատասխանում է սույն հոդվածի 3-րդ պարբերությամբ սահմանված պայմաններին, որպես իր այդ դիրքորոշման հիմնավորում, նշելով ընկերության նկատմամբ 19.04.2016թ. թիվ 1108796 և 06.12.2016թ. թիվ 110216 ակտերով արձանագրված խախտումները: Մինչդեռ, ներկայացված վարչական ակտերով ընկերությանն առաջադրվել է տուգանք, որպես նույն տարվա ընթացքում հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման կանոնների 2 և ավելի անգամ կատարված խախտում, իսկ 06.12.2016թ. թիվ 110216 վարչական ակտի գործողությունն ընդհանրապես կասեցված է՝ այդ ակտի վերացման պահանջով ՀՀ վարչական դատարան ընկերության ներկայացրած հայցադիմումը 23.12.2016թ. վարույթ ընդունելու փաստով (վարչական գործ թիվ ՎԴ9382/05/16): Հետևաբար այդ նույն վարչական ակտը չէր կարող մեկ այլ դեպքում էլ դիտվել որպես առաջին անգամ կատարված, որպիսի պայմաններում ակնհայտ է դառնում, որ հայցվորի նկատմամբ կիրառվել է անհամաչափ և օրենքից չբխող պատասխանատվության միջոց:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի դրույթներով գանգատաբերը խնդրում է անվավեր ճանաչել ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտը և դրա հիման վրա 23.01.2017թ. ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ կողմից կայացված թիվ 005012 որոշումը:

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև՝ Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության.

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագրի համաձայն «Ծիրան Մարկետ» ՍՊԸ-ում (այսուհետ նաև՝ ընկերություն) կատարվել է հարկային պարտավորությունների հաշվարկման (գնահատման) նպատակով հարկային մարմնի կողմից իրականացվող ապրանքների, առարկաների, աշխատանքների, ծառայությունների գների, ՀՀ ռեզիդենտների ու ոչ ռեզիդենտների կողմից իրականացվող արժույթային գործարքների վերահսկողության և հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների շահագործման կանոնների պահպանման ուսումնասիրություն (հսկիչ գնում):

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի կողմից 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանը, որով ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագրով իրականացվող հսկիչ գնման ուսումնասիրության աշխատանքներին ներգրավվել են տեղեկատվության և վերլուծության բաժնի գլխավոր հարկային տեսուչներ Ս.Ղուկասյանը, Ն.Հարությունյանը, Ս.Կարապետյանը և Է.Ավագյանը: Հսկիչ գնումների իրականացման արդյունքում 10.12.2016թ. կազմվել է հսկիչ գնումների արդյունքների վերաբերյալ թիվ 2227430 արձանագրությունը, որի համաձայն ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ ընկերության կողմից խախտվել են ՀՀ կառավարության 01.08.2013թ. թիվ 846-Ն որոշմամբ հաստատված թիվ 2 հավելվածի 23-րդ կետի 2-րդ ենթակետի պահանջները, ինչը նույն հավելվածի 40-րդ կետի համաձայն դիտվում է որպես ՀԴՄ շահագործման կանոնների խախտում: Մասնավորապես, 10.12.2016թ. ընկերությանը պատկանող ք.Երևան, Խորենացի 47, Հր.Քոչար 2ա, Շինարարներ 15 157 և Սարկավագի 141/5 հասցեներում կատարվել են հսկիչ գնումներ, որոնց դիմաց համապատասխան գումարի ՀԴՄ կտրոններ չեն տրամադրվել:

Ելնելով վերոգրյալից՝ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի կողմից 21.12.2016թ. հրապարակվել է թիվ 1110406 հանձնարարագիրը հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման ճշտության ստուգում կատարելու վերաբերյալ: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտը (այսուհետ նաև՝ Ակտ), որով հսկիչ գնումների արդյունքների վերաբերյալ թիվ 2227430 արձանագրությունում արձանագրված խախտումների համար կիրառվել է «Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված տուգանքը՝ գումարով 2778739 դրամի չափով:

Ըստ գանգատի, ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտը կազմվել է «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի, ինչպես նաև «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի պահանջների խախտմամբ, մասնավորապես՝ ակտում նշված չեն ստուգմամբ բացահայտված խախտումները, խախտումների նկարագրությունը, այն իրավական նորմերը, որոնց պահանջները չեն կատարվել, պատասխանատվության կիրառման իրավական հիմքերը:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ գանգատում բերված վերոգրյալ պնդումները հիմնավոր չեն, ինչում կարելի է համոզվել Ակտի ուսումնասիրության արդյունքում: Այսպես, Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ հիմք ընդունելով «Ծիրան Մարկետ» ՍՊԸ-ում ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագրով կատարված հսկիչ գնման ուսումնասիրության արդյունքում

10.12.2016թ. կազմված թիվ 2227430 արձանագրությունը, որով ընկերության կողմից իրականացվող գործունեության 4 վայրերում արձանագրվել է տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից ՀՀ կառավարության 01.08.2013թ. թիվ 846-Ն որոշմամբ հաստատված թիվ 2 հավելվածի 23-րդ կետի 2-րդ ենթակետի պահանջների խախտման փաստը, և ղեկավարվելով «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի և «Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի դրույթներով՝ տնտեսավարող սուբյեկտին «Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված կարգով առաջադրվում է տուգանք 2778739 դրամի չափով:

Տվյալ դեպքում բացահայտված խախտումները, խախտումների նկարագրությունը, այն իրավական նորմերը, որոնց պահանջները չեն կատարվել, ինչպես նաև պատասխանատվության կիրառման իրավական հիմքերը, Ակտում հստակ նշված են:

Գանգատաբերը գտնում է, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագրի շրջանակներում իրականացվող հսկիչ գնմանը ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանով լրացուցիչ անձանց ներգրավումը չի բխում ՀՀ օրենսդրության պահանջներից, քանի որ «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքով նման լիազորություն վերապահված չէ:

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ իրավական ակտը Հայաստանի Հանրապետության ժողովրդի, Հայաստանի Հանրապետության պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների, պետական կամ համայնքային հիմնարկների, ինչպես նաև իրավաբանական անձանց, դրանց առանձնացված ստորաբաժանումների կամ հիմնարկների՝ օրենքով նախատեսված դեպքերում և կարգով իրենց լիազորությունների շրջանակում ընդունած պաշտոնական գրավոր փաստաթուղթ է, որով սահմանվում են պարտադիր ճանաչման, պահպանության, պաշտպանության, կատարման կամ կիրառման ենթակա իրավունքներ, պարտականություններ, պատասխանատվություններ, սահմանափակումներ կամ այլ կանոններ:

Նույն օրենքի 70-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ իրավական ակտում լրացումներ կատարվում են դրանում նոր բաժիններ, գլուխներ, հոդվածներ, մասեր, կետեր, պարբերություններ, նախադասություններ, բառեր կամ թվեր լրացնելու միջոցով:

Տվյալ դեպքում ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագիրը հանդիսանում է իրավական ակտ, որում ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանով կատարվել են համապատասխան լրացումները: Այսինքն, ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 08.12.2016թ. թիվ 2227430 հանձնարարագրի շրջանակներում իրականացվող հսկիչ գնմանը ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանով լրացուցիչ անձանց ներգրավումը բխում է ՀՀ օրենսդրության պահանջներից:

Ինչ վերաբերվում է գանգատում բերված այն պնդումներին, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանի մասին ընկերությունը ոչ հսկիչ գնում կատարելուց առաջ և ոչ էլ հսկիչ գնում կատարելուց հետո այդ մասին չի ծանուցվել, ապա դրանք հիմնավոր չեն, քանի որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 10.12.2016թ. գրությամբ հսկիչ գնումների արդյունքում կազմված արձանագրության, հանձնարարագրի և կից նյութերը (այդ թվում՝ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ պետի 09.12.2016թ. թիվ 517 հրամանը) ուղարկվել են ընկերության հասցեով (առկա է համապատասխան ապացույց):

Ըստ գանգատի, վիճարկվող ակտով կիրառված տուգանքի չափի որոշման համար հիմք է հանդիսացել «Հսկիչ-դրամարկղային մեքենաների կիրառման մասին» ՀՀ օրենքի

11-րդ հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված տուգանքը նշանակելուց հետո մեկ տարվա ընթացքում խախտումը երկրորդ և ավելի անգամ կրկնվելու փաստը (հիմք՝ 19.04.2016թ. թիվ 1108796 և 06.12.2016թ. թիվ 1110216 ակտերը), սակայն հաշվի չի առնվել այն հանգամանքը, որ 06.12.2016թ. թիվ 1110216 վարչական ակտի գործողությունը կասեցված է՝ այդ ակտի վերացման պահանջով ՀՀ վարչական դատարան ընկերության ներկայացրած հայցադիմումը 23.12.2016թ. վարույթ ընդունելու փաստով (վարչական գործ թիվ ՎԴ9382/05/16):

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 61-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ անորոշ ժամկետով ընդունված գրավոր վարչական ակտը գործում է այնքան ժամանակ, քանի դեռ չի փոխարինվել մեկ այլ վարչական ակտով կամ սույն օրենքով սահմանված կարգով անվավեր կամ ուժը կորցրած չի ճանաչվել, կամ օրենքով նախատեսված որևէ այլ հիմքով դրա գործողությունը չի դադարեցվել:

Վերոգրյալից հետևում է, որ 06.12.2016թ. թիվ 1110216 վարչական ակտը գործում է այնքան ժամանակ, քանի դեռ չի փոխարինվել մեկ այլ վարչական ակտով կամ սույն օրենքով սահմանված կարգով անվավեր կամ ուժը կորցրած չի ճանաչվել, կամ օրենքով նախատեսված որևէ այլ հիմքով դրա գործողությունը չի դադարեցվել:

Ելնելով վերոգրյալից՝ հանձնաժողովը գտնում է, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտով կիրառված տուգանքի չափը հաշվարկվել է ՀՀ օրենսդրության նախատեսված կարգով:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի, «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ԽՀՎ ՀՏ 12.01.2017թ. թիվ 1110406 ակտի և ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 23.01.2017թ. թիվ 005012 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել տեսչական մարմինների միասնական բողոքարկման հանձնաժողով կամ ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ